

Journal of Letters

Volume 13 | Issue 2

Article 9

1981-07-01

หน้าขรรมาธิการ

ภาณุจนา มากสกุล

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jletters>

Part of the Arts and Humanities Commons

Recommended Citation

มากสกุล, ภาณุจนา (1981) "หน้าขรรมาธิการ," *Journal of Letters*: Vol. 13: Iss. 2, Article 9.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jletters/vol13/iss2/9>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Letters by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

หน้าบรรณาธิการ

เมื่อเปิดการสารอักษรศาสตร์อ่านมาถึงหน้านี้ ท่านผู้อ่านก็คงจะได้ผ่านบทความที่น่าสนใจที่เกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านของไทย จากแบ่งคิดต่าง ๆ ที่ผู้เขียนของเรารีบบรรจุลงมาเสนอให้อ่านอย่างเต็มอิ่มแล้ว กองบรรณาธิการขอมากราบก้าวที่สามารถนำบทความ 8 บทมาเสนอในวารสารฉบับนี้ เริ่มจาก เพลงพื้นบ้านกับร้อยกรองสมัยใหม่ ของ ตรีศิลป์ บุญจร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความนิยมชนบทลักษณ์แบบเพลงพื้นบ้านชั้นยังคงอยู่ในหัวใจของกวีสมัยใหม่ บทความเรื่อง สวน เทศน์ แหล่ ของ อิงอร สุพันธุ์วนิช ให้ความรู้ที่น่าสนใจของลักษณะเฉพาะของเพลงเกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนา 3 แบบนั้น ทำให้ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับวงการศาสนา ได้เห็นคุณค่าของเพลงพิธีกรรม ทั้งในด้านวรรณกรรมและในด้านวัฒนธรรมประเพณี อารา กีระนันทน์ วิเคราะห์ลักษณะของ ละครนอก : ละครพื้นบ้านของไทยแต่โบราณ อย่างละเอียดด้วยความเสียดายว่ามรดกของบรรพบรษณัตน์ มิได้เป็นที่นิยมกันอย่างแท้จริง เด่นดวง พุ่มศิริ เขียนเรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมอันที่มีต่อเพลงพื้นบ้านของไทย เน้นเฉพาะอิทธิพลของเชกทานีที่มีต่อการเล่นเพลงพื้นบ้านของภาคใต้และแม่น้ำถึงการเล่น ลิเก และ ลำตัด อันเป็น hrs พื้นบ้านที่น่าสนใจมาก สุรพล วิรุพหรักษ์ เขียนเรื่อง ภาษาลิเก ให้รายละเอียดของภาษาลิเก ภาษารามะและภาษาเจรจา ของลิเก และ ได้ใช้ให้เห็นถึงลักษณะพิเศษเฉพาะของลิเกที่ทำให้เข้าถึงสนิยมของชาวบ้านได้ศิราพร ฐิตะภูวัน เขียนเรื่อง เพลงพื้นบ้านตามความคิดของนักศึกษาวิทยาตะวันตก ให้ข้อคิดเกี่ยวกับกำเนิดของเพลงพื้นบ้าน บทบาทของพ่อเพลงเมือง เพลง และลักษณะการใช้คำในการว่าเพลงสุกท้าย ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต ได้วิเคราะห์ลักษณะของวรรณกรรมพื้นบ้านอีกประเภทหนึ่งคือ หนังสือประโลมโภกทบทวนชื่อในสมัยรัชกาลที่ 5 ไว้อย่างละเอียดทุกแง่มุม ทั้งในด้านรูปเล่ม เนื้อเรื่อง ลักษณะภาษา ผู้แต่ง ไปจนถึง วิธีการจัดทำหน่าย นับเป็นบทความที่มีคุณค่าในด้านการศึกษาวรรณกรรมพื้นบ้านอย่างที่ยังเรื่องหนึ่ง

ในส่วนของบทอวิทยานิพนธ์ ได้เสนออวิทยานิพนธ์เรื่อง เพลงปฏิพากย์ : การศึกษาในเชิงวรรณคดีวิเคราะห์ ของ สุกัญญา สุจฉายา ซึ่งวิเคราะห์ลักษณะของเพลงปฏิพากย์ ใน

เบงบาก และพัฒนาการของเพลงประภาน^๕ ตลอดจนถึง ภาพสะท้อนของสังคมและวัฒนธรรม-
ไทย ที่ได้จากเพลงปฏิพากย์อย่างละเอียด

เชื่อว่า ท่านผู้อ่านคงจะได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ตลอดจนแบ่งคิด ในเรื่องของ
วัฒนธรรมไทยส่วนหนึ่งอย่างจุใจ คงจะบรรณาธิการจะได้พยายามสรุหาระเอื่องราบที่เป็นสาระมา
เสนอแก่ท่านอีกในฉบับหน้า โปรดติดตามเราต่อไป

สวัสดีค่ะ

กาญจนา นาคสกุล